

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רע"ט ע"ב

פרשת כי תצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רע"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּכֹלֵא, חֲדָוָה דִּילָהּ, כְּחֲדָוָה דִּילִיָּה יְהֵא, כַּד יֵיתִי לְמַפְרָק לְכַלְתִּיָּה, (תהלים יט) וְהוּא
כְּחֶתֶן יוֹצֵא מִחוּפְתּוֹ וְגו'. דְּהָא לְבוּשֵׁין דִּילָהּ בְּגָלוּתָא חֲשׂוּכִין, וּבְזִמְנָא דְּאִיָּהּ מִתְלַבֶּשֶׁת
בְּהוֹן, אִיָּהּ אֲמָרָה (שיר השירים א) אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחֲרָחֶרֶת. וְאַלִּין קְלִיפִין אִינוֹן,
מִשְׁחִית אָף וְחֲמָה, נוֹקְבָא בִּישָׂא, שְׂפָחָה בִּישָׂא, שְׂבַתָּאִי, (משלי ל) וְשְׂפָחָה כִּי תִירֶשׁ
גְּבִירָתָהּ, דְּאִיָּהּ שְׂבַת מְלָכָתָא. מִשְׁחִית אָף וְחֲמָה, סְחָרִין לְתַלְתָּא אֲבָהוֹן.

תרגום לעברית

אַתָּה בֶּן הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שֶׁלֹּךְ נֹאמֵר בְּעֲמֹד הָאֲמֻצָּעִי בְּכָל, חֲדָוָה שֶׁלֹּךְ כְּחֲדָוָה שֶׁלּוֹ תִהְיֶה
כְּשֵׁיבָא לְגֵאל אֶת כְּלָתוֹ, (תהלים יט) וְהוּא כְּחֶתֶן יוֹצֵא מִחוּפְתּוֹ וְגו'. שְׁהֲרִי לְבוּשֵׁיהָ
בְּגָלוּת חֲשׂוּכִים, וּבְזִמְנָן שֶׁהִיא מִתְלַבֶּשֶׁת בָּהֶם, הִיא אוֹמְרָת, (שיר השירים א) אֵל תִּרְאוּנִי
שְׂאֲנִי שְׁחֲרָחֶרֶת. וְהַקְלָפוֹת הַלְלוּ הֵם מִשְׁחִית אָף וְחֲמָה, נִקְבָּה רָעָה, שְׂפָחָה רָעָה,
שְׂבַתָּאִי, (משלי ל) וְשְׂפָחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירָתָהּ, שֶׁהִיא שְׂבַת הַמֶּלֶכָה. מִשְׁחִית אָף וְחֲמָה
סוֹכְבִים אֶת שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת.

ולא עוד, אלא מה דהות ברתא דמלכא, י' על הו"ה, דכלילן באבדן, ה' קדמא
באברהם. ה' תננינא ביצחק. ו' ביצקב. והות י' רישא עליהו. אתמר, (איכה ה) נפלה
עטרת ראשנו. ואמתילו רבנן מתלא, למלכא דהוה ליה עטרה על רישיה, ואילן יאה
קדמיה, אתיא ליה שמועה בישא, ארמי עטרה מעל רישיה. ומה דהות י' על הו"ה. י'
לעילא, אתהדר הוה"י, י' לתתא. ובגין דא אמר דוד, (תהלים קיח) אכן מאסו הבונים
היתה לראש פנה מאת יי' היתה זאת.

תרגום לעברית

ולא עוד, אלא מה שהיתה בת המלך, י' על הו"ה, שכלולים באבות - ה' ראשונה
באברהם, ה' שניה ביצחק, ו' ביצקב, והיתה י' ראש עליהם. נאמר (איכה ה) נפלה
עטרת ראשנו. והמשילו רבותינו משל למלך שהיתה לו עטרה על ראשו, ואילן יפה
לפניו. באה לו שמועה רעה - הרים העטרה מעל ראשו, ומה שהיה י' על הו"ה, י'
למעלה, חזר הוה"י, י' למטה. ולכן אמר דוד, (תהלים קיח) אכן מאסו הבונים היתה
לראש פנה מאת ה' היתה זאת.

טקסט הזוהר

קום רעיא מהימנא, טול אבנא דא בידך, דאתמר בה, (זכריה ג) על אכן אחת שבעה
עינים. לתברא קליפין דאגוזא, דהא כמה רועים פרנסי דרא, אתכנשו על האי אבנא,
דאיהי סלע דילך, לאפקא מיא מתמן, דכלך דילך מעין החכמה. בהאי סלע, דנביעא
דילך באורייתא, ברזין סתימין לית סוף. ועלה אתמר, (איוב כח) והחכמה מאין תמצא.

תרגום לעברית

קום רועה הנאמן, קח אכן זו בידך, שנאמר בה (זכריה ג) על אכן אחת שבעה עינים,
לשבר קלפת האגוז. שהרי כמה רועים פרנסי הדור התכנסו על האבן הזאת, שהיא
סלע שלך להוציא מים משם, שכלך שלך מעין החכמה בסלע הזה, שנביעתו בתורה

טקסט הזוהר

וְכָל תּוֹקֶפָא דְלִהוּן לְאַעְבְּרָא קְלִיפָה דְלַעֲיָלָא, וְכַד מָטִין לְקְלִיפָה תַנְיִנָא, דְאִיהִי תְקִיפָא, אִיהִי קִשְׁיָא לֹוֹן, וּמִחָאן בָּהּ כָּל יוֹמִיָהוֹן כְּלָהוּ, בְּלִישְׁנֵהוֹן דְאִינוּן תְקִיפִין כְּפִטִישִׁין, וְלִית לֹוֹן רִשׁוּ לְאַפְקָא מִינָהּ מִיָּא. אֲלָא אֲלִין טַפִּין דְנִפְקִין עַל יָדָהּ, בּוֹמָנָא דְאַתְמָר בָּהּ, (במדבר כ) וַיַּךְ אֶת הַסֵּלַע בְּמִטְהוֹ פַּעֲמָיִם. וּבְמִחָא תַנְיִנָא נִפְקִי אֲלִין טַפִּין. וְאֲלִין אִינוּן רְמִיזִין דְחֻכְמָה, רְמִיזִין דְקַבְלָה, דְאִינוּן בְּחֻגִיגָה, וְשָׂאֵר מִתְנִיתִין. וְהֵאֵי אֲבָן לִית מֵאֵן דְאַפִּיק מִינָהּ חֻכְמָה, דְאִיהִי מְלָגָאוּ, דְלִית לָהּ סוּף, (דאיהו מוחא מלגאו) בַּר אַנְתָּ, דְאַתְמָר בָּהּ הִלְכָה לְמִשְׁחָה מְסִינִי.

תרגום לעברית

וְכָל תִּקְוָה שְׁלָהֶם לְהַעֲבִיר אֶת הַקְּלִפָּה שְׁלִמְעָלָה, וּכְשֶׁמִּגִּיעִים לְקְלִפָּה הַשְּׁנִיָּה, שְׁהִיא חֲזָקָה, הִיא קִשְׁיָה לָהֶם, וּמִכֵּים בָּהּ כָּל יְמֵיהֶם כָּלָם בְּלִשְׁוֹנָם, שְׁהִיא חֲזָקָה כְּמוֹ פִּטִּישִׁים, וְאִין לָהֶם רִשׁוּת לְהוֹצִיא מִמֶּנָּה מִיָּם, אֲלָא הַטְּפוֹת הַלָּלוּ שִׁיִּצְאוּ עַל יָדָהּ בְּזִמְן שְׁנֵאֲמַר בָּהּ (במדבר כ) וַיַּךְ אֶת הַסֵּלַע בְּמִטְהוֹ פַּעֲמָיִם. וּבְמִכָּה הַשְּׁנִיָּה יִצְאוּ הַטְּפוֹת הַלָּלוּ, וְאֵלוּ הֵם רְמִיזִים שֶׁל חֻכְמָה, רְמִיזִים שֶׁל קַבְלָה, שֶׁהֵם בְּחֻגִיגָה, וְשָׂאֵר הַמִּשְׁנִיּוֹת. וּמִחָאָן הַזֹּאת אִין מִי שִׁיִּוְצִיא חֻכְמָה, שְׁהִיא מִבְּפָנִים, שְׂאִין לָהּ סוּף, (שהוא המח מבפנים) חוץ מִמֶּנָּה, שְׁנֵאֲמַר בָּהּ הִלְכָה לְמִשְׁחָה מְסִינִי.

טקסט הזוהר

פִּתַּח רַעֲיָא מְהִימָנָא וְאַמֵּר, סָבָא סָבָא, אִית סָלַע, וְאִית סָלַע, אִית אֲבָן, וְאִית אֲבָן. אִית אֲבָן דְשָׂמָא דִּיהוּ'ה, עָלָה אֲתָמַר (דניאל יב) וְאַבְנָא דִּי מִחַת לְצִלְמָא הוֹת לְטוֹר רַב. וְאִית אֲבָן דְאִיהִי (ויקרא כו) אֲבָן מִשְׁכִּית, דְלִית תַּמָּן נִבְיָעוּ דְמִיָּא דְחֻכְמָתָא, וְלֹא דְבוּר.

פָּתַח רוּעָה הַנָּאֲמָן וְאָמַר, סָבָא סָבָא, יֵשׁ סָלַע וְיֵשׁ סָלַע, יֵשׁ אֶבֶן וְיֵשׁ אֶבֶן. יֵשׁ אֶבֶן שֶׁל שָׁם שֶׁל יְהוֹנָדָה, וְעַלֶּיהָ נֶאֱמַר (דְּנִיאל ב) וְהָאֶבֶן שֶׁהִכְתָּה אֶת הַצֵּלָם נַעֲשִׂית לְהָר גָּדוֹל. וְיֵשׁ אֶבֶן שֶׁהִיא (וִיקְרָא כו) אֶבֶן מִשְׁכִּית, שָׂאִין שָׁם נִבְיַעַת מִי הַחֲכָמָה וְלֹא דְבוּר.

טקסט הזהור

אֵלָא אֶבֶן דְּאִיהִי (חֲסֵר) סָלַע, דְּמִשָּׁה, עָלָה אֶתְמַר (בְּמַדְבָּר כ) וְדִבְרָתָם אֶל הַסָּלַע לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִימֵיו. דְּאִיהִי בֵּת קוֹל וְלֹא תִלְיָא בָּהּ אֵלָא דְבוּר וּפִיּוּסָא. אֲבָל שְׁפָחָה, סָלַע אַחֲרָא, דְּאֶתְקִרִיאת (קְלִיפָה) מִשְׁנָה. נִוְקָבָא דְעָבַד נַעַר. עָלָה אֶתְמַר, (מִשְׁלִי כט) בְּדִבְרִים לֹא יוֹסֵר עָבַד, אֵלָא דְמַחְאֵן וּמִתְבָּרִין מִינָּה כַּמָּה פְּסָקוֹת, וְלִקְטִין לוֹן, וְאֶתְקִרִיוֹן לְקוּטוֹת. וְעַל דְּמִלְקִטִי לוֹן, אֶתְקִרִיאוֹ לְקוּטוֹת, בְּלֹא נִבְיַעַו דְּחֲכָמָה וְקִבְלָה.

תרגום לעברית

אֵלָא אֶבֶן שֶׁהִיא סָלַע שֶׁל מִשָּׁה, עָלֶיהָ נֶאֱמַר (בְּמַדְבָּר כ) וְדִבְרָתָם אֶל הַסָּלַע לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִימֵיו, שֶׁהִיא בֵּת קוֹל, וְלֹא תִלּוּי בָּהּ אֵלָא דְבוּר וּפִיּוּס. אֲבָל שְׁפָחָה סָלַע אַחֵר, שְׁנִקְרָאָה (קְלִיפָה) מִשְׁנָה נִקְבָּה שֶׁל עָבַד נַעַר. עָלֶיהָ נֶאֱמַר, (מִשְׁלִי כט) בְּדִבְרִים לֹא יוֹסֵר עָבַד. אֵלָא שְׁמִכִּים וּמִשְׁבָּרִים מִמֶּנָּה כַּמָּה פְּסָקוֹת, וּמִלְקִטִּים אוֹתָם, וְנִקְרָאוּ לְקוּטוֹת. וְעַל שְׁמִלְקִטִּים אוֹתָם נִקְרָאוּ לְקוּטוֹת, בְּלִי נִבְיַעַת חֲכָמָה וְקִבְלָה.

טקסט הזהור

אֲבָל סָלַע דִּילִי, אִיהִי בֵּרְתָא דְּמִלְכָּא, בְּגִינָה אֶתְמַר, וְדִבְרָתָם אֶל הַסָּלַע לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִימֵיו, בְּדִבְרוֹ וּפִיּוּס, כְּבִרְתָּא דְּמִלְכָּא. וּבְגִין דְּמַחֲינָא בָּהּ, לְקִינָא עָלָה, וְאֶתְגַּזֵּר עָלֶיהָ מוֹתָא. דְּמֵאֵן דְּמִסְרֵב לְמִטְרוּנִיתָא, חֲזִיב מִיתָה. כָּל שְׁכָן מֵאֵן דְּמַחֲא לְבִרְתִּיהָ דְּמִלְכָּא. וּבְגִין דָּא אֶתְגַּזֵּר עָלֶיהָ, דְּלֹא אִיעוּל לְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְאַנָּא קְבוּר בְּאַרְעָא נִוְכְרָאָה,

וְאֶת־עֲבֶרֶת מִיָּנִי. וְאֶתְמַר, (שְׁמוּאֵל ב כג) וַיֵּרֶד אֵלָיו בַּשָּׁבֶט. וְהָאִי שֶׁבֶט, אִיהוּ חֵד מִשְׁבֻּטֵּי־אֵלִי, דְּאֵנָּה עֲתִיד לְנַחֲתָא תַּמָּן לְמַהְוֵי עִם יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא. וְכֹלָא אֶתְרַמִּיז, וּבִבְאֵתֶר אוֹחֲרָא אוֹקְמוּהָ מְאִירֵי מִתְנִיתִין. (חֲסֵר)

תרגום לעברית

אֲבָל סָלַע שְׁלִי הִיא בֵּת הַמֶּלֶךְ, בַּשְּׁבִילָה נֶאֱמַר וְדִבְרַתָּם אֶל הַסָּלַע לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִיָּמִיו, בְּדַבּוּר וּפִיּוּס, כְּמוֹ בֵּת הַמֶּלֶךְ. וּמַשּׁוּם שֶׁהַפִּתִּי בָּהּ, לְקִיתִי עָלֶיהָ, וְנִגְזֵר עָלֵינוּ מָוֶת. שְׁמִי שְׁמִסְרֵב לַמֶּלֶכָּה, חִיָּב מִיתָה. כָּל שָׂכֵן לְמִי שֶׁמָּכָה אֶת בֵּת הַמֶּלֶךְ. וְלָכֵן נִגְזֵר עָלַי שְׁלֵא אֶכְנֵס לְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי קַבּוּר בְּאַרְצָא נִכְרִיָּה וְנִעֲבָרָה מִמֶּנִּי. וְנֶאֱמַר (שְׁמוּאֵל ב כג) וַיֵּרֶד אֵלָיו בַּשָּׁבֶט. וְהַשָּׁבֶט הַזֶּה הוּא אֶחָד מִן הַשְּׁבֻטִּים שְׁלִי, שֶׁאֲנִי עֲתִיד לְרִדֹת לְשֵׁם לְהִיּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּת. וְהַכֹּל נִרְמַז, וּבְמָקוֹם אַחֵר פִּרְשׁוּהָ חֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה.

טקסט הזוהר

דְּבִי מְקַדְשָׁא, וְשָׁמָּה דְּמַשִּׁיחַ, אֶתְקַרִּיאוּ בְּשֵׁם יְדוּד. וְדָא אַרְבַּע אַנְפֵּי אָדָם, וְאִינוּן דְּשֻׁבְטָא דְּלוֹי, אִינוּן נִפְקֵן מִחִינוּן דְּאִינוּן שְׂאֵר שְׁבֻטִין, וְעָאֵלוּ בְּחוּלְקָא דְּאָדָם, דְּאִינוּן אַרְבַּע אַנְפִּין דִּילֵיהָ. וּמַשָּׁה אִיהוּ אָדָם בְּדִיוקְנָא דִּהִהוּא אָדָם קְדָמָא דְּלַעִילָא. (מִשְׁלִי ל) מַה שָּׁמוּ וּמַה שֵׁם בְּנוֹ. וּבְגִין דָּא, כְּהִנְיָא וְלִינוּאֵי, מְזוּנִיחוּן עַל יְדָא דְּמִלְכָּא אָכִיל בְּפִתּוּרִיָּה, וְשְׂאֵר חִיָּלִין דְּמִלְכָּא, כָּל חֵד יִהְיִין לֵיהּ לְמִיכָל בְּבֵית מוֹשֵׁב דִּילֵיהָ. וְרַעֲיָא מַהִּימָנָא אִיהוּ כְּבָרָא דְּמִלְכָּא, קָרִיב לְמִלְכָּא יִתִּיר מֵאֵלִין דְּאֶכְלִין לְפִתּוּרִיָּה, דְּלִית מֵאֵן דְּקָרִיב לְמִלְכָּא מְכָל בְּנֵי מְלָכוּתָא, כְּבָרִיָּה.

תרגום לעברית

שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ וְשֵׁם הַמַּשִּׁיחַ נִקְרָאוּ בְּשֵׁם יְהוֹ"ה. וְזֶה אַרְבַּע פָּנֵי אָדָם, וְהֵם שֻׁבְטֵי לְוִי, הֵם יִצְחָק מִחִיּוֹת שְׁהֵם שְׂאֵר הַשְּׁבֻטִּים, וְנִכְנָסוּ בְּחִלְקוֹ שֶׁל אָדָם, שְׁהֵם אַרְבַּע פָּנִים שְׁלוֹ. וּמַשָּׁה הוּא אָדָם בְּדַמוֹת שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם הָרִאשׁוֹן שֶׁלְמַעֲלָה. (מִשְׁלִי ל) מַה שָּׁמוּ וּמַה שֵׁם

בנו. ומשום זה כהנים ולוים, מזונם על ידי שהמלה אוכל בשלחן, ושאר חילות המלה, לכל אחד נותנים לו לאכל בבית מושבו. ורועה הנאמן הוא כמו בן המלה, קרוב למלה יותר מאלו שאוכלים לשלחנו, שאין מי שמתקרב למלה מכל בני המלכות כמו בנו.

טקסט הזהיר

קם בוצינא קדישא ואמר, סבא סבא, במלין דילך אשתמודע מאן אנתי. אנתי הוא אדם קדמא. מה שמו, אתמר עליך. מה שם בנו, אתמר על רעיא מהימנא. ובגין דאיהו חדש כמה חדושין באורייתא, חדוה זמינא לגבה, (משלי י) דבן חכם ישמח אב. (חסר)

תרגום לעברית

קם המנורה הקדושה ואמר, סבא סבא, בדברים שלך נודע מי אתה. אתה הוא אדם הראשון. מה שמו, נאמר עליך. מה שם בנו, נאמר על רועה הנאמן. ומשום שהוא חדש כמה חדושים בתורה, מעתדת לך חדוה, שכן חכם ישמח אב (משלי י).

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"פ ע"א) ♦

טקסט הזהיר

רעיא מהימנא, בפרשתא דא, הוה אדפר כנישו דילך ליהוה עלמא, דכתיב (במדבר כז) (עלה)

תרגום לעברית

רועה הנאמן, בפרשה זו נזכרה התכנסות שלך לאותו העולם, שכתוב (דברים לב) עליה אל הר העברים הנה הר נבו וגו'. וראית אותה ונאספת אל עמך וגו'. כאשר נאסף אהרן אחיך וגו' (שם). ובפרשה זו יש לך לחזור לעולם, ולהחיות, ולהכנס לארץ ישראל, ולהתחבר בפרשה זו בפלה שלך, שכתוב בה (במדבר כה) הנני נתן לו את בריתי שלום. ולכן לא אמר לך הקדוש ברוך הוא כאן רד, אלא עליה. שממנו אתה תכנס לארץ ישראל.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

